

Sygn. akt IXKa 113/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Rafał Sadowski**

Sędziowie - **SSO Mirosław Wiśniewski**

- **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Protokolant - **st. sek. sąd. Magdalena Maćkiewicz**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Grażyny Roszkowskiej,**

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014r.,

sprawy **W. S.** oskarżonego o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **obrońcę oskarżonego W. S.** od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 30 stycznia 2014r., sygn. akt IIK 800/13,

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie „I” wyroku **łagodzi** do kary 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zasądza** od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Brodnicy) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. H. R. kwotę 516,60 zł. (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto oraz kwotę 117zł. (sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej W. S. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. **zwalnia** W. S. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 113/14

UZASADNIENIE

W. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 25 listopada 2013 roku w miejscowości G., woj. (...), działając w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 18 sierpnia 2009 roku, sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 244 kk i art. 178a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, w okresach od dnia 24 sierpnia 2010 roku do dnia 7 lipca 2011 roku, oraz od dnia 9 stycznia 2012 roku do dnia 26 kwietnia 2012 roku, w okresie przed upływem pięciu lat po jej odbyciu popełnił umyślne przestępstwo podobne w ten sposób, że: kierował rowerem po drodze publicznej, pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 18 sierpnia 2009 roku, sygn. akt (...) zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na okres 6 (sześciu) lat obowiązujący od 29 grudnia 2009 roku do 29 grudnia 2015 roku,

tj. o czyn z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 30 stycznia 2014 r. (sygn. akt II K 800/13) uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 244 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres zatrzymania w dniach 25 listopada 2013 roku i 26 listopada 2013 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równoważny jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

Oskarżony został zwolniony od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania – w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym - obciążony został Skarb Państwa; a nadto od Skarbu Państwa zasądzono kwotę 360 złotych wraz z należną stawką podatku VAT na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. H. R. tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonego** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze. Podniósł, że sąd meriti popełnił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze polegający na uznaniu, że kara inna niż bezwzględna pozbawienia wolności nie będzie karą odpowiadającą stopniowi zawinienia oskarżonego oraz nie zrealizuje celów wychowawczych.

Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji obrońcy oskarżonego, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok poprzez złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary.

Nie kwestionując trafności ustaleń faktycznych wskazujących na winę oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu obrońca domagał się istotnego złagodzenia orzeczenia o karze w drodze warunkowego zawieszenia wymierzonej oskarżonemu kary, jednakże argumenty apelacji nie przekonały by ocena postawy oskarżonego pod kątem zastosowania instytucji z art. 69 kk była błędna; choć sąd odwoławczy dochodząc do przekonania, że kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu była zbyt surowa, obniżył ją do poziomu 3 miesięcy pozbawienia wolności. Kara w tej wysokości (a nie wyższa) jest karą odpowiednią do wagi czynu i odpowiadającą jego społecznej szkodliwości. Niewielki stopień szkodliwości czynu wynikał przede wszystkim z rodzaju prowadzonego pojazdu (rower) oraz miejsca zdarzenia (niewielka wieś). Poza tym oskarżony swoim zachowaniem stworzył minimalne zagrożenie w ruchu drogowym. Tak więc okoliczności czynu oskarżonego i stopień jego winy nie uzasadniały wymierzenia mu kary 6 miesięcy a przemawiały za karą dużo niższą tj. karą 3 miesięcy pozbawienia wolności, i w tym kierunku zaskarżony wyrok został zmieniony. Kara 3 miesięcy jest też wystarczająca by osiągnąć wobec oskarżonego cele wychowawcze. Oskarżony w toku procesu złożył szczerze wyjaśnienia i przyznając się do winy wyraził żal i skruchę. Faktem jest, że oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną (co zresztą przeważało o wymierzeniu mu bezwzględniej kary pozbawienia wolności), jednakże ostatni wyrok skazujący zapadł wobec oskarżonego blisko cztery lata temu, stąd można pokusić się o stwierdzenie, że już sam fakt ponownego osadzenia oskarżonego w zakładzie karnym (nawet na 3 miesiące) wpłynie na niego wychowawczo i prewencyjnie.

Nie ma natomiast racji obrońca sugerując, iż oskarżonemu należało wymierzyć karę z warunkowym zawieszeniem wykonania. Właściwa bowiem ocena warunków indywidualnych oskarżonego oraz jego dotychczasowego sposobu życia przemawia za orzeczeniem wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym i ma na swoim koncie już kilkanaście wyroków skazujących za różne przestępstwa. Oskarżony wchodząc notorycznie w konflikt z prawem prezentuje jednoznacznie naganną postawę na przestrzeni kilkunastu lat i żaden z dotychczasowych wyroków ani żadna z orzeczonych kar (ani nawet pobyty w zakładach karnych) nie skłoniły go do zmiany trybu życia i rezygnacji z naruszania porządku prawnego. Oskarżony prezentuje lekceważący stosunek do wyroków oraz ignoruje normy moralne i społeczne. Działając w warunkach recydywy z art. 64 §1 kk

po raz kolejny popełnił czyn z art. 244 kk. Choć czyn ten cechuje niewielka społeczna szkodliwość (co przemawiało za obniżeniem wymiaru kary), to okoliczność ta nie ma znaczenia przy ocenie istnienia podstaw do skorzystania z instytucji z art. 69 kk. Przy ustalaniu czy zachodzą przesłanki pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania kary bierze się pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2), a także ocenia czy warunkowe zawieszenie kary będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przypadku oskarżonego prognoza na przyszłość jest niestety negatywna. Nie ma bowiem gwarancji, że przebywając na wolności nie popełni po raz kolejny przestępstwa. Ilość popełnionych dotąd przestępstw i wielokrotne skazanie oznacza, że nie jest sprawcą przypadkowym a czyn stanowiący przedmiot osądu w niniejszej sprawie nie był incydentalnym naruszeniem prawa.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, zaś o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej orzekł w myśl § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163 poz. 1348 ze zm.).